

LRYTAS.LT AUGINTINIS MARGUMYNAI AUGINTINIS

Žmonos meilę vyras iškeitė į paslaptinius eksperimentus tvarte

Šarūnas Meškys
2015-02-27 22:43, atnaujinta 2018-01-12 01:56

Komentaras

Dalintis

Patinka

Facebook

Twitter

LinkedIn

Print

Font

More

„Galima tai pavadinti ir eksperimentu“, – sakė beveik 20 metų kartu su savo 13 žirgų ir arklių tvarte gyvenantis Antanas Šaulys. Pasiuokojamą meilę gyvūnams pajutęs 57 metų vyršiškis į Lazdijų rajone esantį Teizininkų kaimą persikėlė iš Vilniaus. „Kaip dabar pamenu – tai buvo 1996 metų gegužės 23 diena“, – į praeitį mintimis grįžo žirgų auginimo „laboratoriją“ įkūręs šviesių, spindinčių akių vyras.

cv.lt		
	VYR. SYMFONY PROGRAMUOTOJAS (-A)	Siųsti CV
	JAVASCRIPT DEVELOPERS IN VILNIUS	Siųsti CV
	FRONT-END PROGRAMUOTOJAS VILNIUJE	Siųsti CV

Žirgų mylėtojas su savo žmona, gyvenančia Vilniuje, išsiskyrė dar sovietmečiu, tuoj pat po studijų. Antanas paaiškino: „Ji miestietė, turi savo gyvenimą, o aš – savo.“ Vyras teigė turįs dukrą bei anūką, kurie taip pat gyvena Vilniuje. Tačiau su jais tik retsykiais telefonu pasikalba, kai ilgesys aplanko. Tačiau kojos į Antano valdas niekas iš artimųjų nekelia. Čia jis jau du dešimtmečius gyvena vienui vienas. Tik su žirgais, pora kačių bei šunų.

Stulbinamas noras eksperimentuoti

Portalo *lytas.lt* žurnalistą ir fotografą Antanas svetingai priėmė savo gyvenamojoje vietoje. Netoli Dusios ežero įsikūręs Antanas teigia, kad žirgai yra jo augintiniai, kurie įkvepia jį pasiukojamam vargūi. Žirgininkas tiesiog trykšta entuziazmu, tad su pasiligojusiais, sužeistais ar nusenusiais žirgais čia jis eksperimentuoja, bando jų išvermę, gebėjimą išgyventi ir dėl jų, kaip pats pripažino, noriai vargsta.

„Aš juos sistemingai treniruojau, mankštinu, prižiūriu, stebiu jų evoliuciją“, – pasakojo energijos kupinas vyras. Jis įsitikinęs, kad kitų išbrokuoti eržilai ir kumelės dar gali sulaukti puikių genų turinčių palikuonių. O net ir visai susenę žirgai pas jį dar gali ištempti vienus kitus metus.

cv.lt		
	VYR. SYMFONY PROGRAMUOTOJAS (-A)	Siųsti CV
	JAVASCRIPT DEVELOPERS IN VILNIUS	Siųsti CV
	FRONT-END PROGRAMUOTOJAS VILNIUJE	Siųsti CV

Antanas baigęs aukštuosius veterinarijos mokslus ir puikiai išmano biologiją, turi ir raitelio kvalifikaciją, ir vadeliotojo. „Man įdomu pažinti gyvūnus. Ir čia turiu tam visas sąlygas, kai savotiškoje laboratorijoje“, – džiaugėsi vyras, tikindamas, kad tokį gyvenimo būdą pasirinko savo noru ir nė kiek nesiskundžia. Ir nors žirgų mylėtojas galėtų dirbti kokiame nors žirgyne, tačiau to daryti nė neketina. „Ne man klausyti kokio nors viršininko nurodymų. Pats žinau, ką ir kaip daryti“, – režė jis.

Patogumų Antanui nereikia

Iš šalies kasdienybė su tokiais tauriais ir intelektualiais gyvūnais gali pasirodyti net ir romantiška. Vis dėlto gyvenimas po vienu stogu su 13 žirgų labiau primena košmarą. Tvarte, kurį savo rankomis pasistatė Antanas, pirmus septynerius metus nebuvo elektros. Patalpas jis pasišviesdavo žvakėmis.

Čia dar ir dabar nėra nei vandens, nei tualetu. Antanas nusiprausia netoliese esančio tvenkinio vandeniui, o gamtinius reikalus atlieka mėšlidėje. „Kadangi aš čia vienas, tai niekam savo grožybių nedemonstruoju“, – aiškino vyras.

Lovą Antanas pasistatė viename iš gardų, šalia žirgų. „Bandžiau statyti sienas, pertvaras, bet vis pinigų pritrūksta, nespėju iki galo pabaigti darbų“, – pasakojo žirgų mylėtojas. Žiemą vyras kartu su savo žirgais šiaip taip ištvėria, tačiau tenka daug ir sunkiai dirbti. „Kad nesušaltum“, – tikino Antanas.

Tvarte žiemomis temperatūra nukrinta net iki 10 laipsnių šalčio. Antanui tai nė motais – jo organizmas per tiek laiko prisitaikė išgyventi net ir tokiomis sąlygomis. Tiesa, kartais patalpą pasišildo užkūręs jau visai prakiurusią krosnelę, kurią artimiausiu metu žada pasikeisti.

Domisi pasauliu ir taurelės nekilnoja

Kampelyje, kuriame savo kambarėlį įsirengęs žirgų mylėtojas, yra ir televizorius, ir radijo imtuvai. „Tik televizorius dabar dėl drėgmės neveikia. Radiją kartais įsijungiu“, – pasakojo Antanas.

Benamio guolį primenančioje vietoje, tarp daugybės pasagų, jojimo reikmenų, sendaikčių, plastiko maišelių ir skudurų, sukrauti žurnalai ir knygos. Čia galima rasti ir vokiškų enciklopedijų apie žirgus, ir šių dienų žurnalų apie elito atstovus. „Man įdomu, kaip ten tie miestiečiai dabar gyvena, tai vis nusiperku kokį žurnalą“, – smalsumo neslėpė Antanas.

Vartydamas knygas ir rodydamas įdomiausias faktus iš žirgų gyvenimo, Antanas pasidžiaugė, kad regėjimas jo puikus. Savo ūkyje dirbantis, užsigrūdinęs ir sveikata nesiskundžiantis vyras didžiuojasi, kad nevartoja alkoholio, nerūko ir narkomanu netapo. „Aš ne koks Kurtas Cobainas (legendinės grupės „Nirvana“ lyderis. – Red.)“, – žodžių kišenėje neieškodamas skėlė Antanas.

Mat pradėjęs gerti Antanas tuoj pat apsileistų, suprastėtų jo sveikata, nebeįstengtų žirgų prižiūrėti, o ir darbus dirbtų atmetinai.

„Negi kaip koks valkata, prisikvietęs *draugeliu*, gersiu ir taip dienas stumsiu? Su žirgais daug įdomiau gyventi“, – tikino vyras.

Gyventi tenka labai kukliai

Kai tik Antanas persikėlė gyventi ant motinai priklausančios žemės, kurį laiką glaudėsi tai pas vieną, tai pas kitą senolę netoliese esančiuose kaimuose. Vėliau trumpam išvažiavo į Vokietiją, padirbėjo, parsivežė pinigų ir įsigijo keletą žirgų. Tuomet susirentė tvartą, užsidengė stogą ir įsikūrė. „Iš pradžių galvojau, kad neįmanoma, bet štai jau 20 metų taip gyvenu“, – prisipažino žirgų augintojas.

Už žemę per metus gaunamas išmokas – apie 1000 eurų – vyras išleidžia žirgų pašarui ir kitoms būtinoms priemonėms, o per kelis dešimtmečius žirgų ir arklių prisipirko. Dabar šiek tiek pinigų prisiduria padirbėdamas aplinkiniuose ūkiuose, kur kausto arklius. „Mane čia šimto kilometrų spinduliu žino. Vertina mano darbą, nes tokios kokybės nėra matė“, – sakė Antanas. Už pakaustytą arklių vyras gauna apie 10–15 eurų ir dar kokią lašinių paltį. Ir tai yra visos jo pajamos.

Tačiau tų pinigų maistui pakanka: nusiperka duonos, bulvių, pieno iš kaimynės ūkininkės, o kartais tenka ir rastą supelijusią duoną valgyti: „Aš apipjaustau tuos pelėsius, išverdu ir šuniukams, kačiukams atiduodu, o tą gerą viduriuką pats valgau.“

Pagalbos atsisako

Nors ne viena gyvūnus globojanti organizacija siūlėsi padėti jam išlaikyti žirgus, Antanas jokių būdu pagalbos nepriima. Jo manymu, už bet kokią pagalbą tuoj pat bus prašoma gražos ir dar su procentais. „Visi juk žinome, kad nemokamas sūris tik spąstuose. Todėl, jei tik pasiprašyčiau pagalbos, tuoj mane suėstų“, – tvirtai įsitikinęs žirgų mylėtojas. Siūlo žmonės pagalbą net ir jam pačiam: ir apgyvendintų, ir apskalbtų, ir gyvenimo komfortą suteiktų. Antanas vis tiek išlieka kategoriškas: „Bet man patinka vargti!“

Nuošalioje vietoje įsikūręs Antanas be niekieno pagalbos siekia savo užsibrėžto tikslo – gerinti žirgų vadybą. Čia augina anglių, arabų kraujo turinčius žirgus, dono įjamosius arklius. Tačiau vis bijo, kad tokia jo veikla užkliūva gyvūnų teisių apsaugos organizacijoms ar inspektoriams. Anot jo, visas [tvartas](#) ir ūkis pastatytas ir įkurtas savo paties rankomis, tačiau dėl lėšų stygiaus negali atitikti keliamų standartų. Vyras įsitikinęs, kad žirgams jų gyvenamoji aplinka nėra tokia svarbi, kaip daugelis mano.

„Čia atvažiuau puikiai žinodamas, ko reikia žirgams. Dirbdamas žirgyne pastebėjau, kad į aplinką ir gyvenimo sąlygas kiekvienas gyvūnas reaguoja skirtingai. Duok vienam viską, ir jis rezultato nerodys, o kitam užtenka mano sąlygų ir jis parodo puikiausius rezultatus“, – aiškino vyras.

Neteko trijų žirgų

Neįprastas Antano gyvenimo būdas ir 13 netinkamomis sąlygomis auginamų žirgų jau ne kartą privertė apsilankyti ir gyvūnų globos organizacijas, ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos (VMVT) inspektorius. Kai portalo *lytas.lt* komanda lankėsi Antano valdose, čia jau sukiojosi šviesą atspindinčiomis liemenėmis pasidabinę VMVT pareigūnai.

Jie konfiskavo tris Antanui priklausančius žirgus. Tuos, kurie, anot pareigūnų, buvo jau kritinės būklės. Vienas išvežtas užmigdyti, kitų likimas dar bus sprendžiamas. „Ką padarysi. Taip jau nusprendė. O gal ir man truputį lengviau bus“, – atsiduso Antanas.

Lazdijų VMVT viršininkas Auridas Marcinkus portalui *lytas.lt* teigė, kad nors tvarte buvo laikoma 13 žirgų, iš jų 10 gyvūnų sveikatos būklė buvo patenkinama. Jie turėjo pakankamai pašaro ir vandens, buvo apsaugoti nuo nepalankių oro sąlygų. Laikomi ant mėšlo, tačiau toks gyvūnų laikymo būdas yra tinkamas, jei kraiko yra pakankamai, gyvūnai laikomi sausai.

Vis dėlto dviejų žirgų sveikata buvo prasta, tačiau dėl natūralių priežasčių – senatvės (abiem gyvūnams per 20 metų). Dar vienas žirgas pastebėtas su sužalota užpakaline koja.

Tikėtina, kad kritinės būklės žirgai bus perduoti Žirgų globos organizacijai. „Jais bus pasirūpinta“, – tikino Žirgų globos asociacijos vadovė Rūta Matukonytė.